

[Rager.]

arbejdsløs, i Arbejde. Det bliver et Arbejde paa længere Sigt end for Dagen og Vejen, og jeg henstiller, at man undersøger og overvejer, om det vil være muligt ved Udformningen af Lovforslaget eller ved det Cirkulære, der vel senere kommer til at ledsage Loven, at gøre en Indsats i den Retning.

Ogsaa om dette Lovforslag blev der af de to foregaaende Ordførere sagt, at Tidspunktet ikke var det rette. Men der er en Forhistorie om dette Lovforslag. Der har været arbejdet paa en frivillig Ordning paa dette Omraade mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer. Forligsmanden har endogsaa været med i Arbejdet, har forsøgt som Statens Repræsentant, om det var ham muligt at mægle. Det var en Konsekvens af det Forlig, der blev sluttet i Fjor mellem de to stridende Parter, da vi undgik en Lockout den Gang.

Efter det Svar, som Forligsmanden afgav den 18. Oktober i Fjor, var det altsaa ikke lykkedes at føre noget igennem, men det er ganske givet, at naar der derefter skal udarbejdes Lovforslag, og naar hele det Materiale, der har været indhøstet, skal bearbejdes, saa vilde et Lovforslag af denne Art under ingen Omstændigheder kunne være kommet til at virke i den Vinter, vi nu snart er ude af. Derfor synes det mig, at det er rigtigt, at Spørgsmaalet er grundigt og godt gennemarbejdet, saaledes at Lovforslaget kommer i en saadan Form og paa et saadant Tidspunkt til Rigsdagen, at den kan overveje og faa det vedtaget saaledes, at Loven kan virke til den kommende Vinter.

Det kan ikke nægtes, at et Lovforslag af denne Art efter hele sin Natur maa være af midlertidig Karakter. Det fastsætter en Nedsættelse af Arbejdstiden og en dermed procentvis faldende Arbejdsløn. Dette vil sige, at det maa haabes, at den Tid, Loven kommer til at virke i, bliver saa begrænset som muligt. Kunde vi slippe med 2 Aar, vilde man jo hilse det med Glæde, saa vist som det aldrig kan være i Samfundets Interesse, at Arbejdslønnen bliver sat ned, naar fornøden Arbejdsmængde er til Stede. Den Nedsættelse, der her midlertidig tages, og som Arbejdernes Organisationer i deres Forhandlinger for Forligsmanden, saa vidt jeg har kunnet se af de Meddelelser, der er kommet derfra, under Hensyn til den ekstraordinære Situation har erklæret sig villige til at tage, viser paa en efter min Mening smuk Maade en Solidaritet blandt Organisationernes Medlemmer, en Solidaritet overfor hinanden og overfor Samfundet,

som mange andre Kredse i vort Samfund kunde have godt af at spejle sig i.

Dette Lovforslag lovede det ærede Medlem Hr. Bouet at ville behandle objektivt, idet han tilføjede, at dette at behandle det objektivt betød ikke ret meget. Ja ærlig talt, hvis jeg var den højtærede Socialminister, vilde jeg, naar jeg havde hørt det ærede Medlem Hr. Bouets Tale — og den gik jeg ud fra subjektiv —, i høj Grad foretrække det objektive. Naturligvis, om det subjektive eller det objektive er bedst, kommer an paa Subjektet, der fremsætter det subjektive og skal behandle det objektive. Men alt taget i Betragtning vilde jeg i Ministerens Sted være glad ved, at det var objektivt; det ærede Medlem Hr. Bouet, som altsaa her er Subjektet, tilsagde i det foreliggende Tilfælde.

Jeg skal derefter til Slutning kun gøre nogle enkelte Bemærkninger om Lovforslaget om Forbud mod Overarbejde. Her maa jeg ærligt sige, at jeg ikke er rigtig klar over, hvor stort et Omraade man egentlig tilsigter at drage ind under Loven. Det var først min Opfattelse, at det, som man havde draget ind under denne Lov, var i Virkeligheden det, som vi normalt forstaaer ved Arbejder, og som oftest betegnes som Lønarbejder, men naar jeg ikke er helt sikker paa dette og maa spørge den højtærede Minister om det, er det, fordi den højtærede Minister i § 1 i 5 Punkter opstiller, hvilke Virksomheders Arbejdere det drejer sig om. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke har kunnet henholde sig til de Definitioner, som findes i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om anerkendte Arbejdsløshedskasser, for hvis man havde holdt sig til disse Kassers Omraade, havde man jo i Virkeligheden haft en Afgrænsning, som i hvert Fald gennem Usance er nogenlunde klar.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det er Tanken at drage større Kredse ind under dette Forslag. Saaledes som dette Forslag er affattet — i hvert Fald som jeg maa opfatte det, men det er muligt, at min Opfattelse er lidt forkert der —, forstaaes i Virkeligheden ved „Arbejder“ enhver, der har lønnet Ansættelse; det være sig endog en Direktør i et Aktieselskab, og det maa jeg gaa ud fra ikke har været Meningen. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal trænger til Klaring, og jeg henstiller til den højtærede Minister eventuelt at give mig et Par Oplysninger paa dette Punkt.

Hvad angaar Lovens Varighed, er det jo Meningen, at den skal løbe, indtil den af